Jr. 1843. N°. 254.

ARNHEMSCHE COURANT

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 in de drie maanden.

ZATURDAG 23 DECEMBER.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Waartoe staat artikel 4 in de grondwet?

Het *Journal de la Haye* van zondag deelde uit den Belgischen *Moniteur* een tractaat mede, tusschen ons en België gesloten, waarbij de wederzijdsche uitlevering der daders van zekere misdrijven geregeld wordt, en welk tractaat onze *Staats-Courant* nog niet schijnt te kennen.

Dat tractaat is een nieuw bewijs, hoe zonderling ons bestuur artikel 4 der grondwet verklaart. Wij begrijpen wel, dat men van een gepensioneerden artillerie-officier, gelijk onze minister van buitenlandsche zaken is, even weinig naauwkeurige kennis van de grondwet als diplomatische bekwaamheden mag verwachten, — doch eenmaal de portefeuille hebbende aangenomen, heeft hij zich aansprakelijk gesteld voor iedere ongeoorloofde, voor iedere met de grondwet strijdige handeling, door hem in die hoedanigheid verrigt.

Uitlevering van vreemden gedoogt de grondwet even weinig als van inboorlingen. Zij geeft aan de eersten dezelfde regten als aan Nederlanders, waar het de bescherming hunner personen en goederen betreft. Onder die regten, welke wij Nederlanders bezitten, behoort zonder twijfel ook dat, dat men niet eigenmagtig ons dwingen kan dit land te verlaten en ons naar elders voeren kan. De aan ons gelijkgestelde vreemdelingen hebben dus ook ditzelfde regt.

De minister, ondertusschen, gaat een tractaat aan, waarin bescherming van persoon en goederen, door de grondwet gewaarborgd, als niet geschreven behandeld wordt.

De magt om tractaten met vreemde mogendheden te sluiten is in den regel bij den koning. Deze magt, uit de grondwet ontleend, kan ook alleen binnen de grenzen, door de grondwet gesteld, geoefend worden. Geen minister mag dus de hand leenen tot het maken van tractaten, waarbij bepalingen, gelijk deze van uitlevering, gemaakt worden, strijdig met letter en geest der grondwet. Zoodanig tractaat is volkomen nietig, en hij, die het ten uitvoer legt, begaat eene strafbare daad. De minister kan misschien met regt volkomen van het wenschelijke der mogelijkheid eener uitlevering overtuigd zijn; bij eene herziening der grondwet mag dit bezwaar door hem tot wijziging van art. 4 aangevoerd worden, — nu, zoo lang de grondwet bestaat, heeft dat artikel, eens voor al, aan dergelijke overeenkomsten met vreemde volken den pas afgesneden.

Bij herhaling heeft men, met verwaarloozing eener geenszins twijfelachtige bepaling der grondwet, tractaten van uitlevering gesloten. Het is nimmer te laat om van eenen slechten weg terug te keeren. Ons bestuur verkiest liever dien te blijven bewandelen.

In hetzelfde tractaat vindt men eene andere bepaling in de tweede alinea van artikel 2, welke wij mede voor onwettig houden. In zeer bijzondere gevallen, namelijk, behouden zich de beide gouvernementen voor, om, wanneer de uitlevering geëischt wordt van eenen misdadiger, welke in beide landen vervolgd wordt, ook dan zelfs die uitlevering toe te staan, wanneer de misdadiger in het land, waar hij zich bevindt, zijne straf nog niet geheel volbragt heeft. Dit maakt eene inbreuk op het regterlijke vonnis. Slechts op ééne wijze kan het koninklijk gezag bij veroordeelden tusschen beiden treden, op de gevolgen der vonnissen eenigen invloed oefenen, door gratie, waartoe men toch zeker de uitlevering niet zal tellen. Iedere andere wijs is ongeoorloofd.

Het tractaat is, volgens de grondwet, aan de Kamer medegedeeld. Wat heeft deze gedaan (1)? Gezwegen natuurlijk en de kennisgeving voor notificatie aangenomen. Met zulke beuzelingen, als de handhaving der grondwet, bemoeit onze voortreffelijke Kamer zich niet.

Ondertusschen kan het geval zich opdoen, dat aan het tractaat gevolg gegeven wordt. Wat zal men dan op de vraag, waartoe, wanneer men dus handelen mag, artikel 4 in de grondwet staat, tot antwoord kunnen geven dan: tot mystificatie van ieder, welke, in het geloof aan hare verbindende kracht, zich in den val laat lokken, tot welke zij schijnt te moeten strekken.

Buitenlandsche berigten.

ITALIË.

Palermo, 4 *dec.* De Etna heeft groote rampen aangerigt, hetgeen zoowel de jongste tijdingen uit Bronte en Catania als alle reizigers, welke van daar komen, bevestigen. Ongetwijfeld zijn de meeste berigten zeer overdreven, maar het is stellig, dat eene menigte menschen door deze nieuwe uitbarsting het leven verloren. Een officier der gendarmes in Bronte schrijft aan zijnen overste: »Van den 26sten op den 27sten november, toen de eerste lava nog slechts bij tusschenpoozingen vloeide, kwam eene menigte nieuwsgierigen van wijd en zijd; en ieder, op zekeren afstand zijn standpunt kiezende, geloofde zich geheel veilig, toen, tot verbazing van allen, zich midden in de bosschen van dezen berg, ongeveer 6000 voeten boven de zee, eene nieuwe krater vormde, en eene groote massa lava uitstortte, welke zijne rigting nam naar de zijde waar de meeste nieuwsgierigen en landlieden zich geplaatst hadden. Alles vlugtte met overgrooten haast; maar plotseling breidde de vuurstroom zich zoo zeer uit, en stroomde met zoo snellen loop, dat hij geheele scharen van vlugtenden inhaalde; 69 personen verloren daarbij het leven, waaronder verscheidene vreemdelingen. De lava verwoestte in zijnen loop ook vele huizen. Er worden uit de naburige plaatsen ook nog vele personen vermist, door welke het aantal verongelukten welligt nog aanzienlijk vermeerderd wordt. De lava was buitengewoon vloeibaar, en bedekte terstond, na het verlaten van den krater, eene breedte van meer dan 250 voeten.

Napels, 9 *dec.* Heden ontvangen brieven uit Messina melden het volgende over de uitbarsting van den Etna: »De heer *R*... kwam gisteren van Bronte terug waarheen hij, in gezelschap van eenige Messinezen, een uitstapje gemaakt had. De lavastroom begon reeds voor 14 dagen op de westelijke zijde van den Etna, nam aanvankelijk zijne rigting naar Bronte, werd echter door eenen heuvel afgeleid en wendde zich nu in eene breedte van 1½ tot 2 mijlen links van Bronte af. Deze ontzettende lavastroom rigtte in bosschen, tuinen en wijnbergen vreesselijke verwoestingen aan, en verzengde de boomen nog op eenen aanmerkelijken afstand. Vele menschen, welke, om geveld hout te redden, op eene hoogte, vrij ver van den stroom, werkten, verloren door eene plotselinge uitbarsting het leven. Zij werden door kokend water, gloeijende steenen en asch letterlijk bedolven; tot 11. vrijdag 1 december vermiste men reeds 130 personen; in Bronte, Catania en Aderno spreekt men echter van nog meer verongelukten. Sedert den 1sten december stijgt een vreesselijke rookkolom uit den grooten krater op, van eene hoogte en eenen omvang, zoo als niemand in den geheelen omtrek zich herinnert ooit gezien te hebben. Daarbij doet zich een vreesselijk gedruisch in den berg hooren en algemeen ziet men [illegible] gen te gemoet.

PRUISSEN.

Berlijn, 18 *dec.* Het heeft Zijne Majesteit den koning behaagd, aan jonkheer *van Nispen*, te 's Heerenberg, de orde van den Rooden Adelaar, derde klasse, te verleenen. (*Pr. Allg. Zeit.*)

Van den Rijn, 18 *dec.* Terwijl van verschillende zijden gemeld wordt, dat Holland genegen is, meer en meer tot het tolverbond te naderen, hebben de Hollandsche dagbladen, vooral de half-officiële, de vorige polemiek tegen Duitschland weder begonnen. Wij hebben echter, behalve eenige onbetamelijke uitvallen, in dezelve niets kunnen ontdekken, waardoor de beweringen en klagten van Duitschland [illegible] den. Men gaat in Nederland steeds van het gewone standpunt uit, dat de wederkeerige betrekking even voordeelig voor beide partijen zou zijn, en men derhalve niet dan tegen verdere begunstigingen der Nederlandsche koloniale waren concessiën aan Duitschland doen kan. Maar juist hierin ligt de grond der klagten van Duitschland, dat men aan de monden van den Rijn het koloniale monopolie als een privilegie, als een aangeboren regt beschouwt, hetwelk Duitschland moet dulden, zonder dat men hetzelve daarvoor schadeloosstelling schuldig ware. In het Duitsche tolverbond zijn de koloniale waren, in vergelijking van andere landen, slechts zeer gering belast. Wij hebben daartegen op zich zelf niets in te brengen, want voor een volk, dat geene koloniën heeft, is de belasting van noodzakelijke levensbehoeften steeds een drukkende, door niets te regtvaardigen maatregel, ten nutte der schatkist. Daarentegen moet zoodanig volk steeds daarop bedacht zijn, om derwaarts, waar het jaarlijks vele millioenen uitgeeft, tot vergoeding zich een zoo veel mogelijk gelijkstaand debiet zijner eigen voortbrengselen te verschaffen. Dit is echter in ons verkeer met Holland het geval niet, daar dit land niet alleen de voortbrengselen onzer industrie en de het onontbeerlijke grondstoffen — zoo als hout en graan — overmatig belast, maar ook met andere staten verdragen heeft gesloten, welke het debiet onzer waren in zijne koloniën onmogelijk maken, terwijl toch de bloei dier koloniën geheel van de Duitsche markt afhangt. Wat zal de Nederlandsche pers hierop kunnen antwoorden? Wanneer wijders de financiële toestand van Holland gebiedt hooge regten van den handel te heffen, zoo kan dit tegenover ons toch waarlijk niet als eene regtvaardiging verstrekken, zelfs dan niet, al worden wij, zoo als in eenige gevallen ten opzigte der riviertollen, met inlandsche schepen op denzelfden voet gesteld. Wanneer de Nederlandsche regering reden heeft hare eigene onderdanen hoog te belasten, kan zij daaruit een regt afleiden, dit andere natiën insgelijk te doen.

Duitschland kan zich niet storen aan de eischen der

(1) Zie *Journal de la Haye* van woensdag.

Nederlandsche financiën, want dit ware, met andere woorden, ook ons te doen boeten voor de staatkundige en financiële rampen van Nederland. Niet de bijzondere toestand der Nederlanden, niet de tot dus ver ten nadeele van Duitschland bestaan hebbende betrekking, maar regt en billijkheid zijn het rigtsnoer, naar hetwelk wij ons verkeer met onze naburen willen geregeld zien. Wij ontkennen geenszins, dat de Nederlandsche regering in den laatsten tijd vele concessiën in het verkeer op den Rijn heeft toegestaan, maar wij vergeten ook niet, dat dit grootendeels concessiën waren, welke sedert lang door verdragen waren vastgesteld, en slechts door de toegevendheid van Duitschland onvervuld bleven.

(*Köln. Zeit.*)

Koblentz, 21 *dec.* Gisteren is de stoomboot, *Stad Koblentz*, op hare vaart van Keulen herwaarts tusschen Bonn en Blitters, digt in de nabijheid van laatstgenoemde plaats, op eene rots gestoten, zoodat dezelve een zwaar lek bekwam en onmiddellijk zonk. Daar het water intusschen in deze streek niet zeer diep is, heeft men de boot nog bij tijds op den grond kunnen laten loopen. Dezelve had 2400 centenaars goederen aan boord, waarvan een groot gedeelte onverzekerd is.

ENGELAND.

Londen, 21 *dec.* Sommigen willen weten, dat de ministers in de volgende parlements-zitting andermaal wijzigingen in de graanwetten zullen voorslaan. Echter gelooft men niet, dat sir *R. Peel* zijn stelsel eener klimmende en dalende schaal ooit geheel zal laten varen, om aan dat van één vast regt de voorkeur te geven. Intusschen groeit het aantal der tegenstanders van het tegenwoordig stelsel gedurig aan, waarvan eene onlangs te Manchester gehouden groote vergadering een nieuw bewijs heeft opgeleverd.

— Zonder te beslissen wat al dan niet daarvan geloofd kan worden, nemen verscheiden Engelsche nieuwspapieren uit een Duitsch dagblad het gerucht over, dat koningin *Victoria* in het volgend voorjaar eenigen tijd in de Rijnprovinciën zal doorbrengen, en op het kasteel van Bruhl, of wel op dat van Stolzenfels, haar hoofdverblijf houden.

— De ziekte, die onlangs voor het leven van den voormaligen minister, graaf *Grey*, deed vreezen, heeft eene gunstige wending genomen.

Londen, 18 *dec.* Voor eenige maanden was een protestantsch geestelijke, *Ds. Kalley*, door de autoriteiten van het eiland Madura in hechtenis genomen, men zegt, omdat hij op dat katholijke eiland het protestantismus in het openbaar gepredikt had. Op aandringen der Londensche protestanten-vereeniging had *Lord Aberdeen* het Portugesche bestuur verzocht *Dominus Kalley*, een Engelsch onderdaan, onder borgtogt, op vrije voeten te stellen. Op dit aanzoek schijnt echter geen acht geslagen te zijn geworden, en de graaf *Aberdeen* heeft met den laatsten post instructiën aan den Engelschen gezant te Lissabon gezonden, om de afzetting te vragen van al de ambtenaren, die de in-vrijheid-stelling van *Ds. Kalley* belet hebben.

FRANKRIJK.

Parijs, 18 *dec.* De gezant *Lagrené*, en het overig personeel der naar China bestemde zending, is eindelijk den 12den dezer, uit de haven van Brest, naar die bestemming afgereisd.

— Bij besluit des konings van den 16den dezer is de heer *Dumon*, staatsraad en lid van de Kamer der Gedeputeerden, tot minister secretaris van staat bij het departement van publieke werken benoemd, ter vervanging van den heer *Teste*. De heer *Teste*, minister secretaris van staat der publieke werken, is benoemd tot kamer-president bij het hof van cassatie, ter vervanging van den heer *Boyer*, op zijn verzoek ontslagen en tot honorair president benoemd. Voorts is de heer *Teste*, laatstelijk lid van de Kamer der Gedeputeerden, tot de waardigheid van pair van Frankrijk verheven. Gelijke onderscheiding is den heer *Hyppolyte Passy*, oud minister secretaris van staat, en oud president van den Kamer der Gedeputeerden, te beurt gevallen.

Ofschoon de genoemde verandering in het personeel van het kabinet niet onverwacht is, noch van zeer groote politieke beteekenis, schijnt het gezag van den heer *Guizot* daardoor echter nog eenigermate versterkt te worden, naardien de benoeming van den heer *Dumon* aanleiding zal geven dat zijne persoonlijke vrienden de regering des te ijveriger ondersteunen, terwijl die van den heer *Teste* haar niet vijandig zullen worden, daar hij bij zijne aftreding als minister zoo hoogelijk vereerd is.

— De heer *Donozo Cortez*, den 11den dezer van Madrid vertrokken, is alhier aangekomen in hoedanigheid van minister plenipotentiaris en buitengewoon gezant der koningin *Isabella II*, bij de koningin *Maria Christina*. Z. Exc. brengt H. M. de wenschen over van hare doorluchtige dochter, van het ministerie en van alle Spanjaarden, die den constitutionelen troon hunner souvereine vorstin zijn toegedaan, tot hare spoedige terugkeering naar Madrid.

Alleen de wil der koningin *Maria Christina* kon haar beletten naar die hoofdstad weder te keeren. Geene verdere hinderpalen deden zich tegen de terugkeering van H. M. op, sedert de proclamatie tot meerderjarig-verklaring der koningin *Isabella II*.

— De ernstige woordenwisselingen tusschen den heer *Olozaga* en zijne tegenstanders duurden den 12den dezer in de Kamer der Spaansche Afgevaardigden nog altijd vooort.

Van de Spaansche grenzen wordt den 12den dezer geschreven dat het fort San Fernando den 9den onophoudelijk op de stad Figuières geschoten heeft, van zes ure in den morgen af tot op den middag, waardoor verscheiden huizen groote schade geleden hebben. Op eene herinnering, door den Franschen consul, aan *Ametler* gedaan, dat deze een uitstel van vier en twintig uren beloofd had, heeft het schieten wel opgehouden maar is den 10den met nog grootere hevigheid hervat. *Prim* heeft de nabestaanden van *Ametler* te Figuières doen opsluiten, met bijvoeging echter van de belofte, dat hij hen wel zou behandelen.

Parijs, 19 *dec.* Het *Journal des Débats* behelst heden een artikel om te bewijzen, dat de nieuwe minister van publieke werken niet tot de zoogenaamde doctrinairen behoort, althans niet in den zin, dien men vroeger gewoon was aan die benaming te hechten. »De dagbladen der oppositie (zegt het) beproeven zeer vruchteloos, om aan de wijziging, die in het kabinet heeft plaats gehad, eene strekking te geven, welke zij niet heeft. De heer *Dumon*, is een doctrinair: ziedaar de groote grief, welke zij tegen hem inbrengen. Wij beklagen hen, dat zij tegen den nieuwen minister van publieke werken niets nieuwers en treffenders weten te zeggen. Want wat beteekent tegenwoordig die oude bestempeling? welken zin kan zij, na de gebeurtenissen der laatste jaren nog hebben? De heer graaf *Jaubert* en de heer *Charles de Rémusat* werden onder de driftigste doctrinairen geteld, toen er nog doctrinairen waren. Welnu, heeft dit den heer *Thiers* wel belet, om hen beiden tot leden van het kabinet van 1 maart aan te nemen? Is de heer *Dumon*, een uit zijnen aard gematigd denkend man, immer meer doctrinair geweest dan de heer *Duvergier de Hauranne*, die thans gewoonlijk met de linkerzijde stemt? De parlementaire ongestadigheden en afwisselingen hebben de oude partijen verbroken en nieuwe verbindtenissen gevormd. Er zijn geene doctrinairen meer." Het vervolg van dit artikel toont, dat de drijfveer, welke het *Journal* tot deze soort van verdediging bewogen heeft, de zucht is, om het oogmerk der oppositie tegen te gaan, die, meent het, een deel van het kabinet tegen het ander heeft pogen op te zetten.

— Madridsche berigten zijn heden te Parijs niet ontvangen, en de Barceloner bladen, die van den 12den dec. zijn, behelzen geenerhande nieuws; maar de tijdingen uit Saragossa, van den 14den, spreken van nieuwe onlusten in laatstgemelde stad. In eenen, den 13den door den kapitein-generaal der provincie aan het gemeente-bestuur der stad geschreven brief, komen omtrent deze gebeurtenis de volgende bijzonderheden voor: » Gisteren avond, op het tijdstip van den tap-toe, is er een oogenblik van wanorde geweest, te weeg gebragt door volkshoopen, die aanvankelijk vorderden, dat men de Jota spelen zou en vervolgens vivat- en moord-geroep begonnen aan te heffen. Daar men mij onderigt, heeft, dat het vorderen van de Jota een voorwendsel van onlutsen is en schrik verwekt onder de stille bewoners, waaruit de meerderheid van de bevolking dezer stad bestaat, zoo heb ik geacht, Uwe Exc., ter onderrigting van het publiek, te moeten verwittigen, dat ik bevel gegeven heb, dat, welk voorwendsel men ook in het midden moge brengen, de militaire muzijk moet weigeren dit air te spelen, ten ware ik zelf daartoe orde geve, hetwelk geschieden zal wanner ik gezien zal hebben dat de kalmte hersteld is. Al mijne pogingen zullen op dit doel gerigt zijn; ik zal gepaste maatregelen nemen, om de grootst mogelijke eensgezindheid tusschen de armee en de bevolking te bewaren en geschillen te voorkomen tusschen klassen, die elkander als broeders beschouwen en behandelen moeten; maar, bij den minsten zweem van wanorde, zal ik de troepen, beschermers der algemeene veilligheid, op de been brengen; en moet ik van derzelver kracht gebruik maken, alsdan zij men verzekerd, dat ik de rustverstoorders met nadruk zal tuchtigen." Ook de politiek chef heeft, ter gelegenheid van het gebeurde, een [illegible] uitgevaardigd: het is een besluit, waarbij hij de verordeningen omtrent verboden wapenen, als ook die omtrent vagebonden, kwakzalvers, lieden zonder beroep en kwaad ter faam staande, van de laagste klasse (zegt hij) tot de hoogste, op nieuw in werking stelt.

BELGIE.

Brussel, 21 *dec* Door een' der gemeente-raden is onlangs an het stedelijk bestuur mededeeling gedaan van het volgende door hem ondekte voorval, behoorende tot die veelvuldige sluikerijen, tot welke de restitutie van regten voor te Brussel gefabriceerde, maar ten verbruike uitgevoerd wordende bieren aanleiding geeft.

Een brouwer had een' grooten wagen met eene menigte tonnen met bier van de eerste kwaliteit doen beladen, en zich daarmede aan het kantoor van het octrooi aangemeld, om dit bier door de commiezen te doen proeven en er het paspoort voor te erlangen, waarop hij de restitutie van regten zou kunnen bekomen.

Terwijl de commiezen met het proeven bezig waren, deed hij aan zijne brouwerij, een' tweeden, in alles aan den eersten gelijkenden, wagen, met een gelijk getal tonnen laden, maar de tonnen, in plaats van met bier, met water uit de Senne vullen. Deze wagen stond aan den hoek van eene eenzame straat te wachten, en op het daartoe gunstige oogenblik werden de beide wagens behendig van rigting verwisseld; die met bier keerde naar de brouwerij terug, en die met water ging de stad uit, en voor denzelven werd de restitutie der regten ontvangen.

Ter gelegenheid van deze mededeeling heeft de heer *Gendebien* gezegd, als eene daadzaak, voor welker echtheid hij konde instaan, daarbij te kunnen voegen: dat de stad Bergen, ingelijks een regt van restitutie vastgesteld hebbende, hetwelk meer dan 27 jaren was toegepast geworden, het ten gevolge eener gedane verificatie gebleken was, dat dit regt aan de stad het dubbel van het daarvoor geïnde had gekost; terwijl de daarbij betrokkene partijen verklaard hadden, dat, bijaldien zij niet bevreesd waren geweest, al te openlijk misbruik te maken van het voordeel van het sluiken, zij nog veel meerder winst zouden hebben kunnen maken; maar dat zij onderling de afspraak hadden gemaakt, om van die restitutie-gelden niet anders voor zich zelve te behouden dan de weder goedmaking van zekere algemeene onkosten, en dat het overige steeds gestort was geworde in eene algemeene kas, waar van het bedrag jaarlijks uitgedeeld werd onder de werklieden, die er pleizier-partijtjes voor aanlegden.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 21 *dec.* Het gisteren geloopen hebbende gerucht nopens den bijval dien de voorgedragene financiële ontwerpen in de sectiën van de Tweede Kamer der Staten-Generaal zouden hebben gevonden, heeft zich heden niet bevestigd, zijnde men in tegendeel onderrigt, dat die ontwerpen eerst na nieuwe jaar in de sectiën zullen worden onderzocht. Dit heeft echter niet belet dat de prijzen onzer binnenlandsche fondsen zich niet alleen goed op hun standpunt van gisteren hebben gesouteneerd, maar zelfs, ondanks de voortdurende geldschaarste, algemeen nog iets hooger dan gisteren bleven. In Ingralen was de handel zeer levendig.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van woensdag 20 december.

In deze zitting zijn weder ingekomen rekwesten van grondeigenaren uit Groningen en Drenthe, die bedenkingen voordragen tegen het opnemen der grond-eigendommen, onder de belasting op de inkomsten. — Verzending aan de commissie.

Wordt aangeboden een geschrift van den heer *W. Wolters*, ten titel voerende: *'s lands geldelijkes op de regt-schaal gewogen.* — Plaatsing in de boekerij.

De voorzitter geeft kennis, dat, door de afdeelingen tot leden van de commissie tot het opstellen van een ontwerp van adres aan den koning, in antwoord op de ontvangene kennisgeving, betrekkelijk het overlijden van Z. M. koning *Willem Frederik* graaf van *Nassau*, benoemd zijn de heeren *Backer*, *Bruce*, *Gevers*, *Schooneveld en Verwey-Mejan*. De commis-

zal, zich onverwijld met de vervulling der haar opgedragene taak bezig houden.

De centrale afdeeling doet verslag over de ontwerpen van wet, houdende de *tweede en achtste* hoofdstukken der staatsbegrooting voor de jaren 1844 en 1845, ten aanzien der *hooge kollegiën van staat*, en der *marine*. Wordt besloten de beraadslagingen over deze beide ontwerpen op aanstaanden vrijdag te houden.

Daarna wordt de vergadering gescheiden tot morgen, om alsdan te beraadslagen over de ontwerpen van wet wegens de tarieven van justitie-kosten, enz.

's Gravenhage, *21 dec.* In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden is ingekomen een brief van *C. van der Tuuk*, te Haarlem, die verlangt in de Kamer toegelaten te worden, ten einde vroegere adressen, door hem ingediend, nader te ontwikkelen. Orde van den dag.

De commissie tot de verzoekschriften heeft verslag gedaan, bij monde van den heer *de Jong*, op een adres van *J. F. van der Heyden* en *W. Huysmans*, notarissen te Eindhoven, die in bedenking geven, om doelmatige regelen te nemen, tegen het verleenen, zonder noodzakelijkheid, van dispensatiën, als verleend schijnt te zijn aan *W. van den Briel*, die benoemd is tot griffier bij het kanton-geregt te Eindhoven, ofschoon hij is burgemeester van Woensel en aldaar ook zijne woonplaats heeft.

De commissie stelt voor:

1o. het verslag ter griffie neder te leggen;

2o. daarvan aan HH. Exc. de ministers van binnenlandsche zaken en justitie afschriften te zenden.

Z. Exc. de minister van justitie heeft het woord tot bestrijding van voormeld adres.

De rapporteur, de heer *de Jong*, stelt thans voor, na de bekomene inlichtingen des ministers, het adres ter griffie neder te leggen.

Nu ontstaat er eene vrij langdurige discussie, waaraan onderscheidene leden, alsmede Z. Exc. de minister, deelnemen. Sommigen wilden, dat het adres, na de inlichtingen van een' minister, naar den minister van binnenlandsche zaken zou worden verzonden. Anderen wilden eerst in omvraag gebragt hebben, of het adres ter griffie zou worden nedergelegd, en daarna het renvooi beslist hebben. Nog anderen wilden het adres nogmaals aan de commissie verzenden, ten einde deze, na de bekomen inlichtingen, een nader voorstel zou kunnen doen.

Bij dit verschil van meening, is het oorspronkelijke voorstel der commissie in hoofdelijke omvrage gebragt, met dat vervolg, dat 25 stemmen zich voor, 25 tegen hetzelfde verklaarden, zoodat de stemmen staakten, en er, ingevolge het reglement, besloten werd de zaak tot eene volgende zitting uit te stellen.

Voor de conclusie der commissie hebben zich verklaard de heeren: *van Panhuys*, *Buma*, *den Tex*, *van Dam van Isselt*, *de Monchy*, *Kniphorst*, *Verwey-Mejan*, *van Rijckevorsel*, *van Twist*, *Luzac*, *Anemaet*, *Cost Jordens*, *Tresling*, *Sekeers van Harencarspel*, *de Man*, *Brouwer*, *Modderman*, *Mutsaers*, *van Rosenthal*, *Schooneveld*, *Gouverneur*, *van Goltstein*, *Romme*, *Nederburgh* en *Luyben*.

Tegen dezelve, de heeren: *Hinlopen*, *van Rappard*, *Corneli*, *Corver-Hooft*, *Enschedé*, *Boreel*, *van Bleyswijk*, *Snouck Hurgronje*, *Michiels van Verduynen*, *van Heeckeren*, *Warin*, *Druyvesteyn*, *Backer*, *de Jong*, *Menso*, *Uytwerf Sterling*, *Faber van Riemsdijk*, *Petit*, *van Nagell*, *Hepelaer*, *Hooft*, *Star Busmann*, *de Backer*, *Bruce* en *van Akerlaken*.

Daarna wordt beraadslaagd over het ontwerp van wet, houdende den *derden* titel van het tarief van justitie-kosten en salarissen in burgerlijke zaken, *van de advocaten*.

Nadat onderscheidene leden over dit onderwerp het woord hadden gevoerd en Z. Exc. de minister van justitie het verdedigd had, is hetzelve *aangenomen*, met eene meerderheid van 31 tegen 21 stemmen.

Tegen hebben gestemd de heeren: *van Dam*, *Verwey-Mejan*, *van Rijckevorsel*, *Twist*, *de Jong*, *Luzac*, *Anemaet*, *Faber van Riemsdijk*, *Tresling*, *de Man*, *Modderman*, *Mutsaers*, *van Rosenthal*, *Schooneveld*, *Gouverneur*, *van Goltstein*, *Romme*, *Bruce*, *Hinlopen*, *van Panhuys* en *Snouck Hurgronje*.

Vervolgens is beraadslaagd over den *vierden* titel, *van de procureurs*.

Na eenige discussie, is hetzelve met 37 tegen 15 stemmen aangenomen.

Bij het sluiten dezes is men aan de stemming over het ontwerp tot invoering van bovenstaande titels.

— Men verzekert, dat het stoffelijk overschot van Z. M. koning *Willem Frederik*, graaf *van Nassau*, van Rotterdam, alwaar in een der rijks gebouwen eene zoogenaamde *chambre ardente* in gereedheid wordt gebragt, met plegtigheid naar Delft zal worden overgevoerd.

— Men meent hier uit goede bronnen te weten, dat Z. K. H. prins *Frederik* der Nederlanden, door wijlen zijnen koninklijken vader, bij testamentaire dispositie, tot executeur van Hoogstdeszelfs uitersten wil benoemd is.

— Men verneemt, dat, nadat het overlijden van Z. M. den graaf *van Nassau* alhier was bekend geworden op Vrijdag 15 december ll., door den heer kanton-regter te dezer stede, ingevolge het bepaalde bij artikel 660 van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering, eene verzegeling is gedaan in het paleis in het Noord-Einde, ten behoeve van de afwezige erfgenamen prins *Frederik der Nederlanden* en *Albert van Pruissen*. Den volgendag zijn door den notaris *Schiefbaan* aan denzelfden kanton-regter aangeboden twee olographische uiterste willen van den overledenen vorst, en zulks ter voldoening aan het voorschrift van artikel 984 van het Burgerlijk Wetboek.

— Bij Zr. Ms. besluit, van den 17den december, zijn benoemd: tot kantonregter te Waalwijk mr. *J. Gerris*; tot kantonregter te Harderwijk mr. *E. L. J. Kitringa*; tot plaatsvervangend kantonregter te Druten mr. *P. Bouwens van Horssen*.

's Gravenhage, *21 dec.* Het schijnt thans zeker, dat weldra een *advocaten-tarief*, of ten minste een *quasi-advocaten-tarief* zal behooren tot de nationale Nederlandsche specialiteiten. Onze naburen zullen ons die fraaije instelling, welke wij voornamelijk te danken hebben aan de verkeerde en verwarde begrippen onzer vertegenwoordigers over den aard en over de ware roeping der balie, voorzeker niet benijden; mogen zij er ons slechts niet over bespotten, en moge dit zoo luide gewenschte en afgedwongen tarief (quasi) niet een nieuw thema worden voor de dikwijls onregtvaardige kleinschatting en miskenning van al wat Nederlandsch is in den vreemde. Maar geschiedt dit, zoo als wij verwachten, dan zal er wel niets anders overblijven, dan dat geduldig te verdragen; even zoo als men zich zal moeten getroosten al de moeijelijkheden en verwarringen, al de regelloosheid en willekeur, welke de gevolgen zullen zijn der ongerijmdheden, welke men thans in de wet schrijft, over welke men zich te laat zal beklagen. — Intusschen een tarief moet en zal er zijn; dit is nu al weder onherroepelijk besloten; het zij zoo; fiat tarief; wij spreken er niet meer over. Maar was het nu daarom ook noodzakelijk den advocaat de onmogelijke, de vernederende, de bespottelijke verpligting op te leggen, om bij uren en minuten uit te rekenen, hoe veel tijd hij aan de onderscheidene werkzaamheden van zijn ambt besteedt, en om daarvan rekenschap te geven aan zijnen cliënt, rekenschap aan zijne partij, rekenschap aan den regter? — En was het daarom noodig eene bepaling in de wet te brengen, die aan den regter de bevoegdheid geeft, om *ex tripode* te verklaren, dat een advocaat, die zich in eene zaak misschien veel moeite heeft gegeven en moeten geven, wel te huis had kunnen blijven, en dat zijne diensten volstrekt tot niets zijn nuttig geweest? — Wij gelooven dit niet. De aanmerking van het voorloopig verslag hebben in het ontwerp nog eenige veranderingen doen brengen, welke ons grootendeels toeschijnen nieuwe dwalingen, nieuwe verkeerdheden te zijn; en onder *de verbeteringen* rangschikken wij zeker niet het kruijers-loon van NEGENTIG CENTEN (zegge 90 cents) voor het schrijven van eenen brief, toegekend aan den advokaat, die voor iedere besogne, ook voor drie minuten, *mag rekenen* ƒ 1,80; wij danken echter de regering, dat zij niet heeft toegegeven aan den wensch, om dat en de andere getarifieerde posten slechts te doen beschouwen als *een maximum*, hetwelk *door den regter* nog geheel willekeurig zou kunnen worden verminderd, b. v., tot op 10 centen of minder. — Doch die brieven, ad 90 cents precies per stuk, behooren onder de veranderingen door de Kamer verlangd, en het is dus niet te verwachten, dat deze of eenige anderen onzer bezwaren, de afkeuring der Kamer zullen ondervinden. Er is in het gewijzigd ontwerp, art. 4, echter eene goede bepaling overgebleven, en, wij vreezen, dat het juist deze zijn zal, welke het ontwerp zal doen afstemmen.

(*W. v. h. R.*)

(*Het ontwerp is reeds aangenomen; zie het verslag der zitting van de Tweede Kamer hierboven.*)

's Gravenhage, *21 dec.* Heden nacht is Zr. Ms. buitengewoone adjudant, de schout bij nacht *Arriens*, vertrokken naar Biberich, om aan den groothertog van Nassau de tijding van het overlijden van koning *Willem Frederik*, namens Zijne Majesteit, bekend te maken; alsmede naar den groothertog van Hessen-Cassel en naar de vrije stad Frankfort. Gisteren was met eene soortgelijke zending naar Rome, waar zich thans, zoo als bekend is, prinses *Albert* van Pruissen bevindt, vertrokken de graaf *van Bylandt*, kamerheer des konings.

Rotterdam, *19 dec.* Naar men verneemt, moet de diligence, komende van Amsterdam en gaande naar Breda, in den afgeloopen nacht op den weg tusschen Delft en deze stad zijn beroofd geworden. Het schijnt dat men dezelve heeft beklommen, en het dekkleed opengesneden, op welke wijze men eenige passagiers-goederen is meester geworden.

Medemblik, *18 dec.* Overeenkomstig Zr. Ms. bevelen is aan Hoogdeszelfs adjudant, den schout-bij-nacht *Koopman*, de vereerende taak opgedragen om met 's konings stoombooten *Curaçao* en *Cerberus* naar Hamburg te vertrekken, ten einde van daar herwaarts over te brengen het stoffelijk overschot van Z. M. koning *Willem Frederik*, graaf *van Nassau*.

Ingezonden stukken.

De heer VAN HALL in de zitting der Tweede Kamer van 11 december, en het klokken-gelui in den lande.

Dat de vertegenwoordigers tegenover de ministers en deze op hunne beurt tegenover de vertegenwoordigers komedie-spelen, kompleet komedie-spelen, hebben zittingen en beraadslagingen van vroegere jaren genoegzaam geleerd; maar de deliberatiën, gehouden bij gelegenheid der discussiën over de tweejarige begrooting voor 1844 en 1845, hebben er het sterkst sprekend bewijs van geleverd, zoo als dit met bijna iedere zitting, helaas! het geval is. In geregte verontwaardiging over het ondoelmatige, verkeerde, nadeelige, noodlottige, onregtvaardige van een' door de regering voorgestelden maatregel, hoort men de Edelmogende Heeren zondvloeden van redevoeringen uitspreken, waarin zij die loffelijke eigenschappen der ter tafel gebragte ontwerpen doorhalen, afkeuren, en iedereen zou denken, dat men hen, consequent aan hunne redenering, de ontwerpen zou zien afstemmen. — Eilieve!

De ministers, van hunnen kant, geven doorgaans toe, dat er wel iets van aan is, dat het door hun ingediend en behandeld wordende ontwerp, ja, niet ten beste is, dat het hier en daar wat mank gaat; men hoort hen zelfs nu en dan die ontwerpen doodverwen als leidende tot meineed, zedeloosheid, ondergang der natie, verlies van het zoo noodige crediet, — en nu zou iedereen denken, dat zij dergelijke ontwerpen zouden terugnemen en andere, betere voorstellen. — Eilieve?

In de zitting der Tweede Kamer van 11 december, waarin de heer VAN HALL zijne filosofie over het regt weer eens terdeeg te luchten hangt, — in die zitting hooren wij den heer VAN HALL zijn' ouden roem handhaven. Zijne Excellentie vraagt, onder anderen, »wat beschermt onzen staat naar buiten, te midden van zoo vele overmagtige naburen?" Zij antwoordt: »Niet onze physieke krachten, maar de eerbied voor het regt, dat geene magt in Europa zou willen, noch ook ongestraft zou kunnen schenden."

Juist, eerbied voor het regt moet ons behouden; maar wanneer zij, die met de handhaving van het regt belast zijn, wanneer de ministers-zelven toonen geen of althans weinig eerbied voor het regt te hebben; wanneer wij-zelven, die in de eerste plaats en voor allen onze wetten ongeschonden moesten bewaren; wanneer wij-zelven den eerbied voor de wet uit het oog laten glippen, — wat zal dan het buitenland, hoe zullen dan onze overmagtige naburen onze wetten eerbiedigen? Zullen onze overmagtige naburen zich iets gelegen laten liggen aan onze grondwet, wanneer zij deze ter zijde geschoven zien door de ministers? Zullen zij ons niet uitlagchen, als wij betuigen en verzekeren, dat bij ons allen, die zich op het grondgebied van het rijk bevinden, ingezetenen of vreemdelingen, gelijke aanspraak op bescherming van personen en goederen hebben? Zal de wederregtelijke uitzetting van eenen vreemdeling ons verzekering niet ijdel en bespottelijk maken bij den vreemdeling? mijnheer VAN HALL!

Maar zijne excell. zegt in het vervolg zijner rede: »de vreemdeling zal ons gedrag eerbiedigen, en daaruit . . . nuttige lessen kunnen trekken." *Risum teneatis amici!* — Oh, well, Du, oh weh du, nonsensus!

»Welk Nederlandsch staatsman dan zal," vervolgt zijne excellentie, »in de behandeling der staatsaangelegenheden, zich eenige de minste afwijking van het regt durven veroorlooven?" — De tijd zal het leeren, mijnheer VAN HALL! — »Wie zou het wagen de grondslagen te verzwakken, waarop het volksbestaan rust?"

Wij antwoorden al wederom met de uitzetting van DUCASSE.

»De magtigste mogendheid van *Europa* kan niet ONGESTRAFT het regt schenden." — Met uw verlof. De Arnhemsche regtbank bevestigde, in hare vrijspraak van den uitgever der *Arnhemsche Courant*, het beweren dier courant, dat er »dikwerf dispensatiën verleend waren geworden gedurende de zitting," dat de grondwet overtreden en geschonden was. Nu, dat is goed, zegt de heer VAN HALL, maar toch — »de magtigste mogendheid van *Europa* kan niet ongestraft het regt schenden." Al wederom de tijd zal ons moeten leeren, in hoeverre de heer VAN HALL zich hier op het veld der wijsbegeerte van het regt bevonden heeft.

Gelukkig het volk, dat, bij eene slechte grondwet, bij eene chicaneuse uitlegging en slechte uitvoering eener slechte grondwet, bij een filtreer-kiesstelsel, bij jaarlijksche te-korten, bij ondragelijke belastingen, zich nog verheugen mag in het heerlijke schouwspel van komedie-spelen in de Tweede Kamer. De onverwachte dood van den graaf VAN NASSAU, den weleer geliefden en geëerbiedigden koning, heeft, blijkens de *Staats-Courant* (dus officiëel) de natie in rouw en droefheid gedompeld; de pieuse geest en geaardheid van ambtenaren en particulieren heeft, ten blijke der algemeene treurigheid, den stedelijken schouwburg voor een tijd gesloten, de stedelijke concerten gesupprimeerd, de stedelijke publieke vermakelijkheden geschorst, en — de publieke vermakelijkheden in de Kamer, dat tweede théâtre des variétés, — zij worden met geestkracht, geestdrift, geestvervoering voortgezet en gevierd!

En nu dat klokkengelui in den lande! Waarom heeft dit plaats? Is het eene hulde, gebragt aan de nagedachtenis van den overledene? Kan het dit wezen, dan moet het herdenken aan wijlen onzen koning zoet en streelend zijn! Is het dit? Heeft zijne regering het vaderland overladen met weldaden of overladen met onheilen en schulden?

Het doet ons leed, het laatste niet ontkennend te kunnen beantwoorden. De regering van WILLEM I, gekenmerkt door de afscheuring van België, door het noodlottig volhardingsstelsel, en gekroond door eene gedwongene abdicatie, — zij heeft voor een groot deel schuld aan den toestand, waarin het vaderland zich thans bevind. Maar als wij van regering spreken, bedoelen wij niet alleen den vorst, maar vooral de staats-dienaars, die hem omringden en de Kamers; aan dezen meer dan aan den overledenen koning zijn onze ongelukken te wijten: maar de overledene droeg door zijne hardnekkige volharding en standvastige zwakheid veel bij tot daarstelling van hetgeen in deze oogenblikken ons droevig en benards omgeeft; en wanneer het geklepel der klokken blijk is van den rouw, dien Nederland over zijn verscheiden bedrijft, dan kennen wij de Nederlanders niet, of wij hebben WILLEM I nooit gekend, nooit begrepen. Maar *de mortuis nil nisi bene!* Ruste de overledene ongestoord in zijne tombe, en laten wij zijn oordeel en gerigt over aan Hem, dien het toekomt! Wat dat klokkengebom aangaat, zoo het al een blijk van rouw genoemd worden en de overledene dien rouw verdiend moge hebben, — welke wonderlijke manier om zijne droefheid aan den dag te leggen! Zoo leven- en rumoer-maken rouw-bedrijven heet, waarom dan niet liever alle orgels, draaiorgels en ander muzijk op één punt vereenigd, en op één oogenblik losgelaten, en daarmede uit! Maar, waarlijk, dat luiden en klepelen der klokken, 't is een spektakel alsof het eene charivari ware, en stellig heeft het meer van een' voorbode van kermisvreugde, dan van een gemoedelijk, stil en plegtig uitgeleide van een' afgestorvene. En de ware droefheid, de waarachtige rouw, — wij gelooven, dat deze dieper en inniger is, wanneer zij stil en zwijgend bedreven, dan wanneer zij luidruchtig uitgebazuind en uitgeklepeld wordt, en zij hoort meer te huis in het weenende hart dan in den galmenden klok.

Dergelijke rouwbedrijving en rouwbetuiging is even koud en koel als het ijskoude, gevoelloose metaal zelf; en is eigenaardig? Er is geen twijfel aan; voorzeker, het is zeer analoog aan de omstandigheden; maar even zoo goed kan men een helklinkenden klok in den hemel van een' preekstoel hangen, en denzelven met herhaalde teugen in beweging brengen, den volke aanzeggen, dat dit eene soort van godsdienstoefening is; 't is waar, de methode zou wat nieuw zijn, maar het nieuwe is niet altijd slecht.

Dat levenmaken met die klokken is daar te boven eene infame tirannij, den rouwenden, zoowel als niet-rouwenden burgers opgelegd; eene tirannij, te ondragelijker, naarmate zij willekeuriger op den hals geworpen en te moeijelijker af te werpen is. Goddank! dat het met een paar dagen gedaan is, en beware de hemel ons voortaan van nationalen rouw en rouwbedrijven.

Het staatkundige leven van WILLEM I is rijk aan nutte lessen voor WILLEM II. Geve de Hemel, dat hij eindelijk begrijpe wat een constitutioneel vorst zijn, doen en laten moet. Begrijpe hij eindelijk, en kan het zijn spoedig, dat zwakke, weifelende, onbekwame staatsdienaars, die der natie ongevallig zijn, niet langer aanblijven kunnen, zonder het vaderland op den rand des verderfs te brengen; begrijpe hij, eindelijk, dat ministers, waarvan een achtenswaardig lid der Kamer zeide, »dat hunne dagelijksche bezigheid de overtreding der grondwet was," hoe eerder zoo beter van hunne zetels dienen verwijderd te worden; begrijpe hij, eindelijk, dat het meer dan tijd is, dat de heer VAN HALL ophoude met twee portefeuilles waar te nemen, terwijl hij er voor niet eene geschikt is; dat het meer dan tijd is, dat de heer VAN HALL ophoude met bloemrijke bespiegelingen en groote woorden uit te galmen over wijsbegeerte van het regt en dergelijke fraaijigheden meer. Kortom, worde WILLEM II eenmaal de redder des vaderlands, zoo als zijn vader het had kunnen wezen! Dan, voorzeker, zal de rouw over zijn afsterven een algemeene en opregte rouw zijn, en zal zijn naam glorierijk prijken in de bladen der Nederlandsche historie. Dat zij zoo!

's Gravenhage, 16 december 1843.

Het koninklijk besluit, van den 9den dezer, betrekkelijk de benoeming van buitengewone staatsraden, te kiezen uit de met verlof alhier aanwezige ambtenaren van Nederlandsch *Indië*, bekend met de koloniale en handelsbelangen, heeft vrij algemeen een aangenamen indruk verwekt.

Het doet toch zien, dat de koning zich aan die gewigtige belangen *meer ernstig* laat gelegen liggen. — Wij vreezen echter, dat de goede bedoelingen van den koning ten deze geheel het doel zullen missen, aangezien de door den minister van koloniën aan den koning voor te stellen staatsraden slechts *tijdelijk* zitting in den Raad van State zullen hebben, als bestemd zijnde, om weder naar *Java* terug te keeren. Alzoo zijn deze leden *veel te afhankelijk* van den minister van koloniën.

Neen, een staatsraad moet niet van eenen minister afhankelijk zijn, en de koning heeft van *zoodanige adviseurs* wel niet veel anders te wachten, dan: »CONFORM HET GEVOELEN VAN DEN MINISTER VAN KOLONIEN."

Wat is die heer J. C. BAUD een knap man!

Hij heeft den scheepsraad met drie loodsen vermeerderd! Het kompas heeft twee en dertig windstreken, en hij zal den koers aangeven!

God behoede de koloniën!

J. C. MALAISE.

NB. Men verzekert, dat bovengenoemd besluit per *kameel-correspondentie* naar *Java* is gezonden.

Advertentiën.

Ondertrouwd:

T. J. MARIUS, JR.
en
J. W. POST.

ARNHEM,
den 22sten December
1843.

Getrouwd:

Mr. S. J. VAN OVERVELDT,
Regter, en
G. W. DE NELIJN VAN HOOGWERFF.

ARNHEM, 21 December
1843.

---

† † † Bij brieven van meerderjarig-verklaring, door den *Hoogen Raad der Nederlanden*, op den 30sten November 1843, verleend, goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van den 6den December 1843, No. 79, zijn aan *ERDWIN FREDRIK JOHANNES WEERTS* en aan *ZWANIDA JOHANNA DOROTHEA EMILIA WEERTS*, beiden wonende te *Arnhem*, kinderen van Mr. *COENRAAD ALEXANDER WEERTS*, grondeigenaar te *Arnhem*, en wijlen Vrouwe *ANNA MARIA DE JONGH*, gegeven al de REGTEN, aan meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van artikel 478 van het Burgerlijk Wetboek. — Geschiedende hiervan openbare aankondiging ter voldoening aan het voorschrift, in artikel 486 van gemeld Wetboek vervat.

's Gravenhage, den 20sten December 1843.

P. J. v. d. BURGH.
Procureur bij den Hoogen Raad.

UIT DE HAND TE HUUR, te aanvaarden met den 1sten Mei 1844, een voor eenige jaren nieuw gebouwd HUIS met TUIN, voorzien van ruim VOORHUIS voor WINKEL, goede KELDERS en onderscheidene VERTREKKEN, geschikt voor allerlei NERING, hoedanige daarin sedert jaren gedreven is, gelegen in de Dorpstraat van *Elst*. — Te bevragen bij den Notaris Mr. *N. G. FRANCKEN* aldaar. Brieven franco.

Een ongehuwde TUINMAN, van de protestantsche godsdienst, volkomen bekend met *Broeijerij en Snoeijerij*, het *Enten van Boomen* en het *Kweeken van Bloemen en Rollen*, en die de *Warme en Koude Kasten* weet te behandelen, zag zich gaarne tegen Februarij aanstaande weder geplaatst. Hierop reflecterenden vervoegen zich met franko-brieven onder de letters M. N. bij de Boekdrukker *C. A. THIEME*, te *Arnhem*.

---

† † † Wij nemen de vrijheid langs dezen weg tot openbare kennisgeving te brengen, dat onze COMPAGNIESCHAP, bestaande onder de firma van *BECKERMAN & LIESE*, MEUBELMAKERS EN HANDELAREN IN IJZERWAREN enz., op aanzoek des eerstgenoemden, met het einde dezes Jaars zal worden opgeheven; terwijl laatstgenoemde de Affaire, in haren geheelen omvang, met derzelver schulden en inschulden zal overnemen, en dezelve op dezelfde wijze en plaats zal blijven continuëren op zijnen naam, te aanvaarden den 1sten Januarij 1844.

En daar, door eerstgenoemden, op gelijken tijd de MEUBELMAKERS-AFFAIRE alleen op [illegible] *Arnhem* zal worden uitgevoerd, waarvan de plaats en woning nader zullen worden bekend gemaakt, zoo hopen wij datzelfde vertrouwen en gunst te zullen mogen ondervinden, als waarmede onze firma immer is vereerd geworden en waarvoor wij onzen erkentelijken dank betuigen.

Velp, den 19den December 1843.

D. W. BECKERMAN.
F. E. LIESE.

VERMIST:

Een BANKBILJET No. 747, van den 21sten Julij 1843, groot *f* 40, en een dito No. 841, van den 7den October 1843, groot *f* 60. — Die deswege aan den Uitgever der *Arnhemsche Courant* inlichting kan geven, zal eene goede belooning genieten.

LE POLITIQUE
DE BRUXELLES,
JOURNAL QUOTIDIEN DE GRAND FORMAT
A 36 fr. par an, 10 fr. par trimestre.
(PORT EN SUS).

Le Politique, dont les correspondances d'Espagne et de Paris ont été remarquées dans ces derniers temps comme devançant les informations reçues par toutes les autres feuilles de Bruxelles, et qui peut dispenser de recevoir quelque autre journal belge, et quelque journal français que ce soit, ne coûte cependant que 36 fr. par an ou 10 fr. par trimestre (port non compris), c'est-à-dire 24 fr. pour l'année ou 7 fr. pour trois mois de moins que les autres feuilles de Bruxelles ou d'Anvers.

Le prix peu élevé de l'abonnement à ce journal a fait en peu de temps une nombreuse clientèle, il est une des deux feuilles de Bruxelles qui tirent le plus grand nombre d'exemplaires.

On s'abonne dans les bureaux de poste du royaume et chez les libraires.

*** Bij *J. F. THIEME*, te *Nijmegen*, is uitgegeven:

DE VIERDE JAARGANG VAN HET
CHRISTELIJK JAARBOEKJE
IN PROZA EN POEZIJ VOOR **1844**: GETITELD:
CHRISTOPHILUS.

RUIM NEGENTIEN VELLEN DRUKS, MET DRIE KEURIGE STAALPLATEN: ALS VAN J. W. KAYZER NAAR EENE SCHILDERIJ VAN RUBBENS; VAN J. P. LANGE NAAR DE TEEKENING VAN J. P. GREIVE EN VAN L. A. ZEELANDER NAAR EENE SCHILDERIJ VAN CARACCI. IN LEDEREN PRACHTBAND, à *f* 3,60.

Behalve eenige ongenoemde Vrouwen en heeren, werkten hieraan mede: de heeren *Beets*, *van den Bergh*, [illegible]*mann*, *da Costa*, *Carstius*, *Doijer*, *Ewars*, *Gerdes*, *Graaff*, *van Harderwijk*, *Rzn.*, *Heldring*, *ten* [illegible] *Kisselius*, *Lesturgeon*, *Opzomer*, *van der Pot*, [illegible] *Römer*, *van Schaik*, *van Schermbeek*, *Schipper*, [illegible] *Someren*, *Thoden van Velzen*, *Tideman*, *Tollens*, [illegible]*wijs*, *van der Vliet*, *Wassenbergh*, *Winkler Prins*, *Wijsman*.

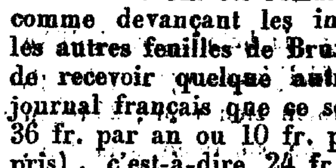

NEDERLANDSCHE
STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienst voor de maand December 1843.

Van *Rotterdam* naar *Arnhem*, *Emmerik*, enz. elken Woensdag en Zaturdag, des morgens ten 7 ure.

Van *Arnhem* naar *Emmerik*, *Keulen*, *Mentz*, *Mannheim*: elken Woensdag en Zaturdag, des namiddags omstreeks 4 ure.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam*: elken Dingsdag en Vrijdag, des morgens ten 9½ ure.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 22 Dec. 1 El 8 Palm 2 Duim; gew. 0 duim; ger. [illegible]

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.